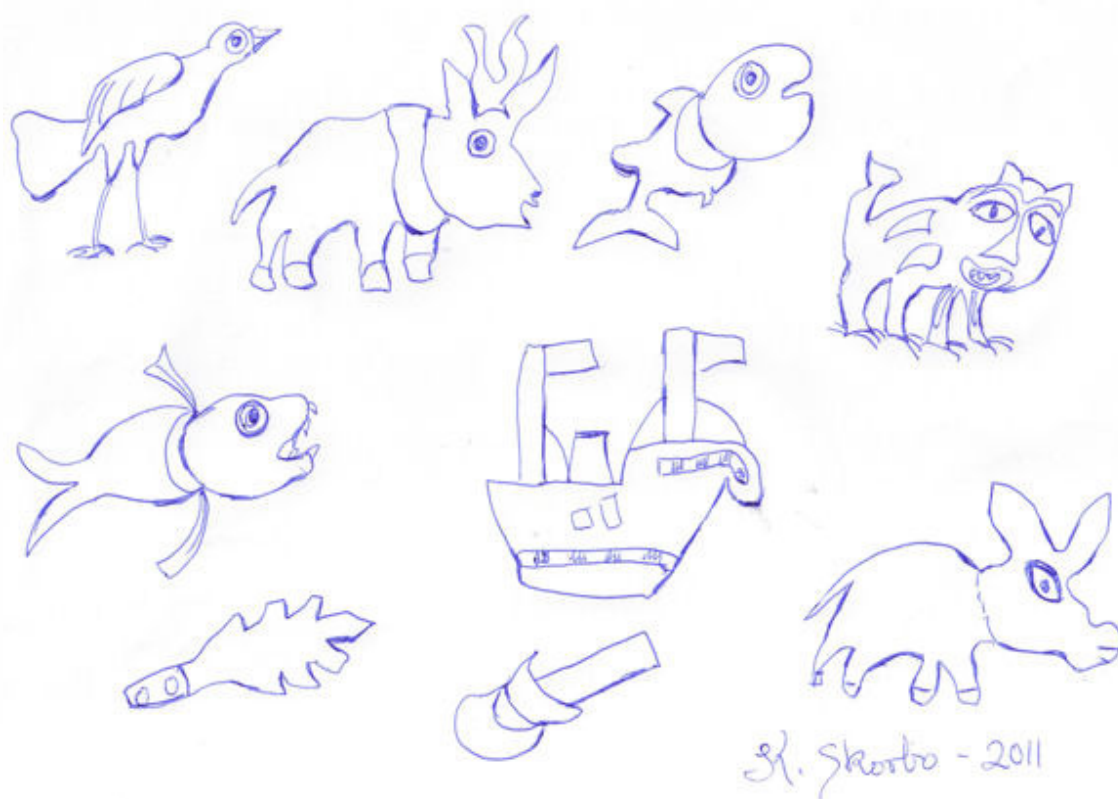

PROJEKT & KULTUR

nr. 108 --- september 2011

issn. 0901-8824

GENVEJ TIL UDVIKLING

www.gtu.dk

Skowvej 24, 9510 Arden. Tlf.: 9856 2994. gtu_sekr@hotmail.com
Medlem af Den Internationale Emmaus-Bevægelse

Velkommen til Projekt & Kultur nr. 108!

Projekt & Kultur udgives af Genvej til Udvikling (GtU), tlf. 98 56 29 94
gtu_sekr@hotmail.com - www.gtu.dk

Ansvarlig over for presseloven er formand Per Adelhart Christensen. Hvor intet andet angives, er teksten af Jørgen Olsen.

Indlæg til Projekt og Kultur nr. 109 skal aftales med koordinatoren på gtu_sekr@hotmail.com. Bladet forventes udgivet i november. Projekt & Kultur er på 16 sider hver gang og trykkes på Huset i Århus i 130 eks. Redaktionen ønsker at fremme bladets formidling og opfordrer til eftertryk med kildeangivelse. Med navn signerede artikler udtrykker ikke nødvendigvis foreningens holdninger.

Dette nummer indeholder:

3: Mødedeltagelser og udstillinger ---
 Mediemarkeringer

4 – 6: **Referat af generalforsamlingen 2011**
 - af *Jens Elgaard Madsen*.

7 – 8: **Livet efter DANIDA**
 - af *Ghabdouane Mohamed*
 - oversat af *Birgit Vanghaug*.

9 – 11: **Afrika er en anden planet**
 - af *Morten Kuni*.

12: **Containeren er ankommet til AFA**
 - af *Justine Michayi*
 - oversat af *Dorthe Lindahl*.

13 – 15: **En gang klunser – altid klunser**
 - af *Kirsten Skovbo*.

Billedet på forsiden er en scannet tegning af Kirsten Skovbo, som i forbindelse med Genvej til Udviklings generalforsamling den 12. juni tegnede 9 ud af 20 billeder fra billedtæppet i næste spalte, som hænger på en væg på sekretariatet.

Figurerne forestiller rigsvåbnene for de konger, som regerede Benin i årene 1600 til 1900, dvs. før den franske kolonisering af landet. Tæppet + 4 andre vægtæpper på sekretariatet er fremstillet af et kooperativ i Benins gamle hovedstad Abomey. Da tæpperne ikke er købt direkte, har vi ingen nærmere oplysninger om kooperativet.

(foto: Jørgen Olsen)

Billedet på bagsiden forestiller en borg ved Loire-floden i Frankrig, besøgt af deltagerne i en Emmaus-klunserlejr i sommeren 1966, herunder Kirsten Skovbo, som har taget billedet. Læs endvidere siderne 13 – 15.

Hermed en stor tak til alle, som har sendt kontingenter og bidrag siden sidst!
 Vi er for tiden 176 medlemmer.

Den samlede støtte til Kooperativet i Amataltal er i skrivende stund 13.241.107 kr., heraf 11.843.231 kr. fra Danida og 1.397.876 kr. fra andre givere.

Torsdag den 22. september kl. 17.15 - 20.00 i København: **Niger som transitland**
 Foredrag på Nørrebrogade 66C, 1. sal - om afrikanere, som fra Agadez i Niger drager ud på den farlige færd gennem Sahara-ørkenen i håb om at skaffe sig en bedre tilværelse i Europa. Læs nærmere på www.gtu.dk/niger_som_transitland.pdf
 Arr.: Venskabsforeningen Danmark – Niger.

Blog om Burkina Faso og Benin

I løbet af august 2011 – februar 2012 vil journaliststuderende Gerd Kieffer-Døssing befinde sig i først Burkina Faso og dernæst Benin, tre måneder i hvert land. På www.gerkie.urbanblog.dk vil Gerd berette om møder, mennesker og mysterier, hun måtte løbe ind i gennem det halve år.

Mødedeltagelser og udstillinger

26. maj i Arden:

Laura Katholm Olsen, Birgitte Juul Nielsen og Jørgen Olsen var med til at fejre, at Sparekassen Himmerland havde haft filial i Arden i 25 år. Som ved lignende situationer var gaven fra GtU et båtaskrin fra Kooperativet i Amataltal i Niger.

29. maj i København:

Marianne Dithmer deltog for GtU med vores blandede u-landhandel i arrangementet Fokus på Vestafrika i VerdensKulturCentrets gård på Nørre Allé 7, Nørrebro. Varesalg: 686 kr.

4. juni i Arden:

Jørgen Olsen bar en blandet u-landhandel ned på torvet i anledning af byfesten. Varesalg: 892 kr.

11. juni i Terndrup:

Jørgen Olsen kørte en blandet u-landhandel til bymidten i anledning af folkefesten. Varesalg: 118 kr.

12. juni i Arden:

Genvej til Udvikling afholdt generalforsamling på foreningens sekretariat.

Læs referatet på side 4, 5 og 6.

Efter generalforsamlingen afholdtes konstituerende åbent bestyrelsesmøde, hvor Per Adelhart Christensen blev genvalgt som formand og kasserer, Jean François Tronche blev genvalgt som næstformand, og Jens Elgaard Madsen blev genvalgt som sekretær. Varesalg: 600 kr.

19. juni i København:

Marianne Dithmer deltog for GtU med vores blandede u-landhandel i arrangementet Couleur Café i Fælledparken, København. Varesalg: 1.145 kr.

Sommeren rundt om i Himmerland:

Jørgen Olsen præsenterede vores blandede u-landhandel på en række kræmmermarkeder med følgende resultater, hvad angår varesalg (*alle salgsfremstød tjener desuden et oplysningsformål*):

7. juli på Hvirvelkærgård nord for Als i Østhimmerland: 173 kr.

9. juli på Hobro gamle dyrskueplads: 682 kr.

12. juli i Novoparken i Øster Hurup: 93 kr.

14. juli. På Hvirvelkærgård: 0 kr. – regnen startede efter tre kvarter; det blev kun til nogle samtaler med oplysninger om Vestafrika med udgangspunkt i varerne.

16. juli på Frederik den Niendes Plads i Farsø: 271 kr.

2. august i Novoparken i Øster Hurup: 343 kr.

6. august på Frederik den Niendes Plads i Farsø: 59 kr.

Mediemarkeringer

Dansker i Emmaus International

– under denne overskrift omtales den 17. maj 2011 GtU's koordinator, Jørgen Olsens valg til Emmaus Internationals politiske udvalg på www.u-landsnyt.dk;

klik ind her: www.u-landsnyt.dk/navnenyt/nyt-job/dansker-i-emmaus-international

Samme valg omtales i Nordjyske Stiftstidende, både i den elektronisk og den trykte udgave, foruden at der blev plads til en pæn omtale i to distriktsblade i sekretariatets lokalområde, nemlig Rold Skov Bladet og Hadsund Folkeblad.

Farvel til væksten

– under denne overskrift fik GtU's koordinator, Jørgen Olsen, offentliggjort et blogindlæg på www.u-landsnyt.dk pr. 7. juni:

www.u-landsnyt.dk/blog/51/farvel-til-væksten

I forbindelse med deltagelse i marked i Hobro den 9. juli bragtes et billede af GtU's stand på

www.ihobro.dk.

For sent, for lidt og for dårligt – om den (manglende) bistand til de sultende på Afrikas horn

– under denne overskrift fik medlem af GtU, sociolog og udviklingskonsulent Mikael Bjerrum offentliggjort et blogindlæg på www.u-landsnyt.dk pr. 12. juli:

www.u-landsnyt.dk/blog/124/sent-lidt-og-darligt-om-den-manglende-bistand-til

Den 16. juli fik GtU's koordinator Jørgen Olsen offentliggjort en kommentar til Mikael's indlæg med overskriften Investering i landbrug.

Mikael fulgte op på bloggen af 12. juli den 29. juli:

www.u-landsnyt.dk/blog/124/en-stedsegron-revolution-helt-nye-toner-fra-fao,

den 3. august:

www.u-landsnyt.dk/blog/124/bonder-versus-nomader

og den 21. august:

www.u-landsnyt.dk/blog/124/f-ordet-hungersnod-pa-afrikas-horn

Til kamp mod pænheden

– under denne overskrift fik GtU's koordinator, Jørgen Olsen, offentliggjort et blogindlæg på www.u-landsnyt.dk pr. 16. august:

www.u-landsnyt.dk/blog/51/til-kamp-mod-paenheden

GENVEJ TIL UDVIKLING

Referat af generalforsamling den 12. juni 2011

Hos Laura Katholm Olsen, Birgitte Juul Nielsen og Jørgen Olsen, Arden.

Dagsorden ifølge vedtægterne.

1. Valg af dirigent

Per blev valgt.

2. Beretning

Formanden valgte i sin gennemgang af beretningen at fokusere på det forhold, at foreningen for første gang i mange år ikke forvalter et Danida-projekt. Vores projekt i Amataltal er som planlagt ophørt efter tredje fase. Og vores dialogturismeprojekt måtte som bekendt stoppe i utide. Ikke desto mindre fremhævede formanden, at det er vigtigt at vi holder fast i de mange positive erfaringer, der også blev opnået.

Og så er tidspunktet kommet, hvor foreningen skal bruge det kommende år på at overveje, om, hvor og eventuelt hvornår vi skal satse på et nyt projekt.

Og er det overhovedet muligt at lave et projekt i Niger, når besøg til landet indebærer en betydelig sikkerhedsrisiko?

Formanden benyttede samtidig lejligheden til at lykønske foreningens koordinator, Jørgen Olsen, for valget til det politiske udvalg under Emmaus International, som fandt sted med stor opbakning fra de delegerede. Det politiske udvalg besættes i øvrigt af seks repræsentanter fra sydlige organisationer og fire fra europæiske organisationer.

Da formanden tillod sig at bemærkede, at det efterhånden er svært for ham at finde på noget nyt at skrive om i beretningen førte det straks til nogle pæne ord og en gave fra

forsamlingen (en rejsetaske fra Fil Bleu = Den Blå Tråd) til Per! Han har nemlig rundet et skarpt hjørne (25 år som formand for GtU).

3. Forelæggelse og godkendelse af det reviderede regnskab

Regnskabet blev gennemgået og kommenteret punktvis. Egenkapitalen udgør pr. 31. december 2010 85.320 kr., hvilket bestyrelsen finder tilfredsstillende.

Tabene i forbindelse med lukningen af dialogturismeprojektet har heldigvis vist sig stort set at være begrænset til udgifter i forbindelse med en i øvrigt lærerig tilsynsrejse. I den nærmeste fremtid må vi imidlertid forholde os til, at vi ikke længere modtager administrationsbidrag fra projekter og at foreningen derfor får et mere begrænset økonomisk råderum.

Generalforsamlingen besluttede at godkende det foreløbige regnskab med mindre der finder større ændringer sted. Regnskabet vil blive frit tilgængeligt for enhver, bl.a. på www.gtu.dk/organisering.htm

4. Behandling af indkomne forslag

Der var ikke fremkommet forslag.

5. Fastsættelse af det årlige kontingent

Forsamlingen besluttede at fastholde de nuværende minimumsatser:

Personligt medlemskab.....	150 kr
Husstandsmedlemskab.....	200 kr
Kollektivt medlemskab.....	200 kr
Abonnement uden medlemskab.....	100 kr

En rejsetaske og to andre tasker fra Fil Bleu,
købt under besøget i Ouagadougou, Burkina Faso,
december 2010 – januar 2011, jf.
www.gtu.dk/PK106-11-12-13-14-15.pdf
(foto: Jørgen Olsen)

6. Planer for det kommende år

Forsamlingen gav udtryk for stor opbakning til at opretholde begge vores arbejdsgrupper i Niger, som jo geografisk omfatter henholdsvis Agadez-regionen og Diffa/Zinder-regionerne.

I forhold til at definere et nyt projekt vil der den kommende tid være brug for refleksion i foreningen.

Såfremt vi vælger at forsøge os med endnu et projekt i Niger var den overvejende stemning på generalforsamlingen, at der bør sættes på et mindre, men ligeværdigt projekt, hvor partnerne fx bidrager med henholdsvis finansiering og arbejdskraft. En mulighed kunne være et partnerskabsprojekt, hvor et

element kan bestå i at styrke den lokale partners evne til at hævde jordrettigheder.

Eftersom et par af vore nøglepersoner (både i Niger og i GtU) nu beklæder politiske poster kan dette måske åbne op for nogle nye perspektiver for projektsamarbejde med nye partnere og nye målgrupper.

Med hensyn til Projekt & Kultur blev det besluttet at alle fire numre fremover skal være på 16 sider. Det vil også fremover være muligt at modtage bladet digitalt. Imidlertid var der ikke stemning for helt at afskaffe papirversionen, som de fleste medlemmer stadig foretrækker.

Der blev nedsat en lille redaktionsgruppe, som vil koordinere indsatsen for at udforme en ny introfolder.

(fortsættes side 6)

Jørgen Olsen, Kirsten Skovbo, Per Adelhart Christensen, Per Christian Hougen, Isabelle Grignon, Jens Elgaard Madsen, Birgitte Juul Nielsen, Jean François Tronche
(foto: Laura Katholm Olsen)

Referat af generalforsamling den 12. juni 2011

(fortsat fra side 5)

For så vidt angår GtU's kollektive medlemskaber tog forsamlingen til efterretning at bestyrelsen har opsagt medlemskabet af Mellemfolkeligt Samvirke. Generalforsamlingen besluttede som tidligere år at sende et beløb på 120 € som bidrag til solidaritetsfonden under Emmaus International.

7. Valg af bestyrelse, bestyrelsessuppleanter og revisor

Til bestyrelsen genvalgte økonom Per Adelhart Christensen, gymnasielektor Jean-François Tronche og biolog Jens Elgaard Madsen.

Som 1. suppleant genvalgte biolog Isabelle Grignon. Som 2. suppleant genvalgte erhvervskonsulent Leif Haarbo Nielsen.

Som revisor genvalgte PricewaterhouseCoopers, Odense, ved Erik Pindstofte Jensen.

8. Eventuelt

Næste generalforsamling forventes afholdt hos Ingelise og Flemming Nielsen i Odense, søndag d. 10. juni 2012 kl. 13-18.

*Jens E. Madsen, referent
Per Adelhart Christensen, dirigent.*

Livet efter DANIDA

- af Ghabdouane Mohamed, koordinator i den DANIDA-finansierede projektserie Egnsudvikling i Amataltal (1999-2010) og generalsekretær i Kooperativet i Amataltal
- oversat af Birgit Vanghaug
- fodnoter og redaktion af Jørgen Olsen.

Tak til Genvej til Udvikling for jeres lykønskninger i anledning af mit valg til borgmester for Ingal kommune. Faktisk er jeg blevet valgt to gange. Første gang som kommunalbestyrelsesmedlem for befolkningen i Ingal landkommune på meget demokratisk vis, idet der var opstillet konkurrerende kandidater fra 11 partier. Anden gang blev jeg valgt som borgmester for Ingal af de 11 kommunalbestyrelsesmedlemmer fra alle de konkurrerende partier. Og om Gud vil, er det for en periode af fem år fra 4. juli 2011.

Det er en fremragende mulighed for Kooperativet i Amataltal (CA) og for NGO'en Taghilte såvel som for hele befolkningen i Ingal og en stor del af befolkningen i den nordlige og nordvestlige del af Aderbissinat kommune¹ for at påbegynde store udviklingsprojekter i partnerskab med nationale og internationale partnere. Det er nemlig den enkelte kommunalbestyrelse med borgmesteren i spidsen, der er bemyndiget til at bede om hjælp hos den nigeriske stat og hos partnere udefra.²

Borgmesteren har den fulde ret til at underskrive partnerskabsaftaler med en hvilken som helst

¹ Egsudviklingsprojektet blev gennemført i et område kaldet Amataltal-zonen, bestående af 9 underafdelinger, kaldet GM'er. GM står for "groupement mutualiste", en gruppe, som organiserer befolkningen i et afgrænset geografisk område. Af disse 9 GM'er ligger 2, Amataltal og In-Jighrane, i Ingal kommune, mens de 7, Amazzégri, Ekawel, Essaoui-Moumanane, Marandet, Tafadawt, Tchinqqade og Wourzaddam, ligger i Aderbissinat kommune.

Ghabdouane håber altså, at hans borgmesterpost vil give ham muligheder for ikke alene at gavne beboerne i Ingal kommune, men også beboerne i nabokommunen Aderbissinat og især beboerne i de nævnte 7 GM'er.

² Som følge af decentraliseringsreformen er Niger opdelt i kommuner, som er bemyndigede til at gå i forhandling med staten og partnere uden for Niger om udviklingsbistand. Sidstnævnte kaldes decentraliseret bistand.

national eller international organisation. Det er et af kravene for decentraliseringen, som vi styrker af fuld kraft efter de seneste demokratiske valg. Borgmesteren repræsenterer både staten og befolkningen i Niger som helhed og befolkningen i sin kommune.

Perioden efter DANIDA's finansiering

De forskellige faser i egnsudviklingsprojektet har været af meget stor nytte for udviklingen i Amataltal-zonen, som dækker en stor del af Ingal og Aderbissinat kommuner. Således har folk i zonen draget nytte af en kapacitetsopbygning uden sidestykke:

Genopretning af kvæget for mere end 30 pct. af husstandene efter hårde år, renovering af mere end 50 brønde, kamp mod ørkendannelse, opbygning af forråd med 4 kornbanker koblet til møller i 4 lokaliteter, mange tiltag inden for undervisnings- og sundhedssektoren mv.

Man har også draget fordel af lån til småt og stort kvæg³ trods tørkerne i 2004 og 2009 og trods oversvømmelserne, som har ødelagt en stor del af husene og kvægbestandene i de to kommuner.

Det er en stor skam, at DANIDA-perioden afløstes af disse naturkatastrofer, som har ramt Niger som helhed og Amataltal i særdeleshed.

På trods af det ventede ophør af DANIDA's finansieringer via GtU 31. dec. 2010 er CA/Taghilte fortsat med at kæmpe mod modgangen. Således har vores organisation udviklet projekter med henblik på nye socioøkonomiske tiltag i Tadress⁴ generelt. Disse projekter er følgende:

- Genopbygning af huse, der er blevet ødelagt af oversvømmelserne 2010-11.
- Projekt til relancering af socioøkonomiske aktiviteter i Tadress, finansieret af EU.
- Projekt til selvstændiggørelse af kvinder, hvor vi har søgt organisationen NEPAD – www.nepad.org.

(fortsættes side 8)

³ Småt kvæg er geder og får. Stort kvæg er køer og kameler.

⁴ Tadress betegner et landskab i fysisk forstand, men nærmest sammenfaldende med de sydlige og sydvestlige dele af Agadez-regionen, herunder næsten hele Amataltal-zonen.

Brønden på et sted i Amatal-tal-zonen kaldet Emilgui – trugene er finansieret af tips- og lottomidlerne i slutningen af 2010
(foto: Ghabdouane Mohamed)

Livet efter DANIDA

(fortsat fra side 7)

Alt dette takket være den kapacitetsopbygning, der er opnået i CA gennem de forskellige faser i det DANIDA-finansierede egnsudviklingsprojekt, såvel som diverse bidrag fra danske fonde.

Valget 2011 i Niger

Det er foregået på mønsterværdig demokratisk vis. Decentraliseringen af magten er i dag en realitet. Landet er fuldstændig stabiliseret. Agadez-regionen har sluttet fred. Det står investorer og udviklingsorganisationer frit for at vende tilbage for at investere, hvor og når de vil.

Oprør og kriminalitet er definitivt udryddet. Mange af de tidligere oprørere er blevet kommunalbestyrelsesmedlemmer. De har frivilligt lagt våbnene, så der nu er ro og orden både fra det tidligere tuaregiske oprørs side og fra islamisternes.⁵ Selv minearbejderne nordpå vil genoptage deres aktiviteter ved de landflygtiges tilbagekomst.

⁵ Det franske udenrigsministerium deler desværre ikke Ghabdouanes optimisme med hensyn til risikoen fra islamisternes, dvs. Al-Qa'ida. Hvis man går ind på http://www.diplomatie.gouv.fr/fr/conseils-aux-voyageurs_909/conseils-par-pays_12191/niger_12300/index.html, vil man se et kort over Niger, delt op i en rød og en orange zone, hvor man (dvs. europæere) definitivt frarådes at bevæge sig ind i den røde zone, og hvor man kun bør opholde sig i den orange zone, hvis det er strengt nødvendigt. Byerne Agadez og Ingal ligger i den røde zone.

Personligt mener jeg også, at situationen er meget stabiliseret, og jeg har stor tiltro til både den nære og fjerne fremtid. Vi er parate til at tage de udfordringer op, der byder sig til. Det er ikke for ingenting, at man har tiltro til os. Vi har bare brug for en massiv hjælp udefra; for såvel staten Niger som Agadez-regionen er fattig og er blevet stærkt forsinket i forhold til det øvrige Niger på grund af den usikkerhed og mangel på retfærd, som har hersket.

Perspektiverne for græsning

I græsningsområderne er der stort behov for vand, for foder til kvæget, for vaccinationsanlæg, for organisering af salget af kvæget samt for slagterier. Retten til græsning er respekteret i de berørte områder, og nu hvor disse zoner styres af borgmestre valgt af befolkningen, vil tingene forandres betragteligt til gavn for samme befolkning. Man må sige, at alt prioriteres i de nordlige regioner som følge af de sidste års oprørsbevægelser og naturkatastrofer.

Vi fra CA/Taghilde ønsker inderligt at genoptage partnerskabet med vores venner i GtU og via dem med DANIDA og de danske fonde. CA/Taghilde er en af de mest seriøse NGO'er i Niger. Vi er parate til enhver form for udveksling med alle gode viljer i verden for at udvikle vores zone.⁶

⁶ For GtU's vedkommende fortsætter vi med at købe og sælge håndværksprodukter fra CA, jf. www.gtu.dk/vareoversigt.htm. Endvidere vil enkelte fonde blive søgt. En større satsning, herunder nye DANIDA-finansierede projekter, anser vi for tiden for urealistisk, med mindre vi får tilgang af nye aktive og stabile medlemmer.

Afrika er en anden planet

- af Morten Kuni, forhandler af vestafrikansk kunsthåndværk.

Jeg er enig med udviklingsminister Søren Pind med hensyn til vigtigheden af individets frihed. Det skyldes primært, at vi begge er vokset op i Danmark, så vores kulturelle og historiske baggrund har lært os det.

Jeg har min jævnlige gang i det vestlige Afrika (*siden 1979*) og har en kommentar til Søren Pinds betoning af individets frihed. Måske kan kommentaren bruges, måske ikke.

I det vestlige Afrika (*jeg vil alene udtale mig om det vestlige Afrika, som er det jeg kender*) er det vigtigste i en "afrikaner"s¹ liv hans familie. Det næstvigtigste er stammen (*landsbyen*). Det tredje vigtigste er (*spids ører nu*): Ham selv.

Det er et uomgængeligt faktum og et vilkår, som hvis det (*fortsat*) overses, gør masser af (*vores*) initiativer til slag i luften.

En ændring af denne "rangfølge" vil helt givet finde sted i løbet af de næste år, det er faktisk allerede i gang, men kun i storbyerne, og kun blandt (*ganske få*) unge. Der er en MEGET lang vej til et syn på individet som svarer blot nogenlunde til vores: 50 år? 100 år?

Den del af befolkningen, som er meget fattig, og primært lever "på landet", dvs. langt den største del (70 - 90 % *afhængigt af, hvilken stat vi taler om - og faldende*) vil ikke ændre denne verdensopfattelse i nogen overskuelig fremtid.

Hvis de får en højere levestandard, så kan og vil det ændres - hvorfor det? De mere velbjegete har et verdensbillede, som ligger tættere på vores, fordi de har været gennem en uddannelse der ligner vores.

Det "mantra" for udvikling og for problemløsning i øvrigt, som er blevet mit, primært via mit engagement i det vestlige Afrika gennem godt 30 år, selv om jeg, ved at se alene på

Danmarkshistorien, ville ende samme sted, er trefoldigt og lyder sådan:
"Uddannelse, uddannelse, uddannelse".

Det er stærkt forenklet, men det er mantraer jo, og i virkeligheden er den primære problematik befolkningsekspllosionen. Men uddannelse er det første og vigtigste svar, som jeg ser det.

Fordi, postulerer jeg, at uddannelse er den eneste ting som kan hæve levestandarden i Afrika som et hele, og overhovedet ændre på tingenes grundlæggende tilstand. "Kulturimperialisme" kan man fristes til at sige, men hvad er alternativet?

Et fortsat stort set uuddannet kontinent vil fortsætte med at:

- fordoble befolkningstallet hvert (ca.) 30. år - fremskriv selv,
- være afhængigt af udefra kommende hjælp, et formentlig eksponentielt stigende behov i forhold til befolkningstilvæksten.

Jeg har handlet i / med det vestlige Afrika i mange år, startende i 1985. (*Først og fremmest i Burkina Faso, som naturligt nok er det land jeg har mest viden om og forståelse/indsigt for/i*).

Jeg har også lokale produktioner i gulvhøjde, og jeg arbejder en del med produktudvikling, herunder nye produkter, men altid (ALTID) med udgangspunkt i allerede eksisterende kompetencer, da jeg ikke har midler til at finansiere uddannelse ud over kortere kurser (instruktioner), logistik og kvalitetssikring i enhver forstand.

Det føles lidt Sisufos-agtigt, og problemet er primært dårlig / manglende uddannelse.

Det er mere end det; for det er et helt andet verdensbillede der råder, og folk med begrænset kendskab til Afrika kan kun fantasere om hvordan det er, for de har ikke en chance for at se / forstå det. Jeg ser det (*delvist*) og forstår det lidt (*meget lidt*).

Når folk spørger mig om Afrika, så er det korte svar dette: "Afrika er en anden planet."

¹ Afrikaner sættes i anførselstegn; for ordet dækker over mange forskellige afrikanske "måder"/kulturer - mit udgangspunkt er Burkina Faso, men mine erfaringer spredt sig over ca. 10 lande i Vestafrika.

Voksenundervisning i Amatal, Niger.
Det er aldrig for sent; men det er bedre at starte som barn.
(foto: Poul Kruse)

Eksempel på betingelserne for befolkningen på denne "planet":

Afrikanske familier er store, så store, at det er almindeligt, at hvis jeg spørger en mand hvor mange søskende, han har, så har han brug for betænkningstid for at svare, og ofte svarer han mere end en gang, fordi der lige var den og den, som han havde glemt i skyndingen. Familien er som nævnt det vigtigste i en afrikaners liv, og derefter kommer landsbyen/stammen. - Det er hans primære netværk, og det er dette netværk, som han er forpligtet til at hjælpe, når der bliver bedt om hjælp, ligesom han har "ret" til at bede det om hjælp.

En veluddannet mand med et offentligt embede, betragtes af sit netværk, som typisk hovedsagelig består af fattige analfabeter, som "en rig mand", og derfor er det naturligt at gå til ham, som en af de første, når nogen har hjælp behov.

Systemet bygger (*selvfølgelig*) på solidaritet, så denne "rige" mand må ikke undslå sig for tit eller for meget over for sit netværk; for resultatet vil med fuldstændig sikkerhed være udelukkelse fra netværket, et netværk, som bogstavelig talt er livsvigtigt for enhver afrikaner, både på det økonomiske og på det mentalhygiejniske felt.

En mand uden familie og uden stamme (tilhørsforhold) er - død.

En veluddannet mand i en god stilling, offentlig eller privat, kan have meget svært ved at klare denne balancegang mellem at leve op til sine forpligtigelser og selv overleve. Han har typisk en løn der svarer til understøttelsen i DK - eller mindre end det. Hvis han f.eks. er politibetjent, tolder, gendarm eller en lavtstående funktionær, er lønnen på niveau med kontanthjælp i DK.

Vi taler her om den enkeltes overlevelse, og hvilket menneske vil, sat over for disse alternativer, undlade at modtage lidt "smørelse" hist og pist, når lejlighed gives? - Det bliver hurtigt en vane, og det er også en vane for dem der skal smøre...

Sørgeligt, men uomgængeligt. MEN det nuancerer også diskussionen om bestikkelse (*som jeg AFSKYR!!*); for det er ikke kun en Mobutu m.fl. som "malker systemet", og hvor det så klart er en ren vederstyggelighed - uden diskussion, og selv langt ned i rækkerne, er korruptionen rent og klart et utilgiveligt onde.

Jeg vil næsten sige, at det er et utilgiveligt onde, uanset hvor småt det er, men det er ikke mit ærinde at dømme her, men at forklare nogle af mekanismerne bag.

SVARET på korruption (*mit svar*) har læseren vel allerede gættet, selv om jeg springer en masse mellemregninger over...? For en sikkerheds skyld svarer jeg: Mit mantra.

Med uddannelse følger, alt andet lige, større indsigt, erkendelse, selvbevidsthed, løn osv. osv., og det er, hvis de skal have mulighed for at hoppe på den globale vogn, hvad afrikanerne mangler.

Man kan altid diskutere om det er så lyksaligt at leve som os...

Jeg skal til at stoppe, selvom jeg kun overfladisk har berørt disse emner, men mit (*primære*)

budskab, som næppe er undgået læserens opmærksomhed er dette:

"Ting tager tid", og det er ikke dem, som er voksne i dag (*eller kun meget få*), som kommer til at ændre Afrikas betingelser, hverken på det personlige eller det økonomiske område, men deres børn og børnebørn, og *kun* hvis de bliver bedre (*meget bedre*) uddannet end tilfældet er i dag.

Kvinder i Benin undervises af organisationen AFA (*Association des Femmes Amies = Kvindernes Venskabsforening*) i at fremstille mel af maniokrødder. Det giver altid god mening at lære praktiske færdigheder; men det vigtigste er at kunne læse, skrive, regne og tilegne sig viden om samfundsforhold, hvilket AFA også arbejder med.

Læs mere om AFA på www.gtu.dk/PK104-11.pdf
og www.gtu.dk/PK108-12.pdf (side 12 i indeværende blad)

(foto: AFA)

(foto: Emmaus International)

Containeren er ankommet til AFA

- af Justine Michayi, leder af Emmaus-medlemsorganisationen AFA (Association des Femmes Amies = Kvindernes Venskabsforening), Benin¹.
- oversat af Dorthe Lindahl
- fodnote af Jørgen Olsen.

AFA, Benin den 19. januar. Det blev en stor glæde for alle. Jeg takker varmt Emmaus-samfundene i regionen Angoulême (Frankrig), der er gået sammen for at få denne container af sted. Formaliteterne var ikke indviklede, vi havde på forhånd betalt toldomkostningerne. Vi havde fået hjælp af Emmaus International og af speditøren for containeren, som fandt en lastbil til at bringe containeren fra båden frem til gruppen. Ved ankomsten var det planlagt, at en gruppe på otte mænd skulle hjælpe os med at læsse af. Vi tømte containeren på to timer uden materiel til håndtering. Alt blev lagt i vores lager og så hurtigt pakket ud og sorteret takket være mærkningen på kasserne. Et stort salg fandt sted den 8. februar ud over salg fra lageret to gange om ugen.

AFA forbedrer vanskelige levevilkår for kvinder, bl.a. anmelder vi den vold, de bliver udsat for. AFA kommer børn, der arbejder på markedspladser, til hjælp, foreslår dem kulturelle aktiviteter eller modtager dem i vores uddannelsescenter. Vi har udviklet aktiviteter der genererer indtægter: kornbank, landbrug, kvægavl, ligeværdig handel. Men alt det er ikke det hele!

Vi har modtaget containere siden 2006, og det er første gang, at der finder en menneskelig udveksling sted i forbindelse med containeren.

Vort medlem Gloria tog til Angoulême for at forklare vores behov og deltage i lastningen. Medlemmer af afsenderorganisationerne kom til Benin for at se, hvad vi laver i dagligdagen, og hvad containeren giver mulighed for. Den finansierer en del af vores arbejde og årlige projekter. Takket være containeren vil vi lave en boring og skaffe vand til mere end 1.000 mennesker. Denne solidaritet er virkelig vigtig, det er meningen med Emmaus.

For flere informationer:

p.dafonseca@emmaus-international.org

Emmaus International, 310 organisationer i 36 lande. Flere informationer på www.emmaus-international.org

.....

Tilføjelse fra Emmaus Internationals sekretariat:

Containerprogrammet 2011: 1, 2, 3... af sted! De første containere med gods fra Emmaus klargjort af europæiske grupper til Afrika og Latinamerika kan tage af sted. Denne solidaritet fra den ene ende af jorden til den anden gør det muligt at føre nye projekter ud i livet og støtte aktiviteterne hos modtagergrupperne. Behovene er der! Enhver europæisk gruppe kan alene eller sammen med andre indskrive sig til en forsendelse i 2011.

Tilføjelse fra Genvej til Udviklings koordinator Jørgen Olsen:

Som det fremgik af side 3 i Projekt & Kultur nr. 107, er jeg valgt til Emmaus Internationals politiske udvalg. En af udvalgets opgaver er at analysere virkningerne af containerforsendelserne.

¹ Læs mere om AFA i www.gtu.dk/PK104-11.pdf

En gang klunser – altid klunser

- af Kirsten Skovbo, billedkunstner, etnisk danser, freelancejournalist, porcelænsmaler mv.
- fodnoter af Jørgen Olsen.

Artiklen kan læses i forlængelse af den på siderne 13-16 i nr. 107: **Født i et Smørhul – med trang til at hjælpe** – fra den elektroniske version af bladet kan linkes: www.gtu.dk/PK107-13-14-15-16.pdf

.....

Det, der drev mig dengang og stadig driver mig til at arbejde frivilligt inden for Emmaus, er de stærke sociale uligheder og uretfærdigheder, der foregår i andre, men også i vort eget land.

Engang vrissede min mor ad mig, idet hun udstødte: "Du rager dig altid ind i det værste rakterpak!". At det skulle komme ud af hendes mund, når man betænker, at hun altid selv arbejdede - ligeledes frivilligt - for de svages ve og vel, forbavsede mig højlig!

En andens udsagn gik på, at min udstråling ligefrem SUGEDE folk, der trængte til hjælp, til mig! Den version huede mig bedre. Så da jeg mødte Abbé Pierre og hans vidunderlige appel til os unge i overskudslandene, var jeg helt solgt. "Lige mig", tænkte jeg. Og på den måde er det gået derudaf lige siden mit 19. år til nu, hvor jeg er 67.

Og jeg kan især godt lide hvad der stod i Projekt og Kultur i 1994: "At Abbé Pierre bliver hørt frem for alle andre ledere af humanitære organisationer, skyldes dels hans karismatiske udstråling, som medierne straks kunne bruge, samt dels hans egen evne til at "sælge en historie".

Men han er ikke altid populær, bebrejdes for at være en linselus¹ efter en Kvit-eller-Dobbelt-TV-udsendelse, hvor han vandt en større sum penge til sit Emmaus arbejde.²

Men medierne synes heller ikke om, at han skriver i bogen "Testament"³, at vor tids informationsamfund sender en sand syndflod af død og ødelæggelse ind i vore stuer, mens seeren bliver mere og mere passiveret.

"Men så længe vi ser, har vi et ansvar, og det er en doven holdning blot at forarges over politikernes manglende eller forkerte dispositioner."

Ovenstående brandtale er som klippes ud af mit indre og kunne nemt også bruges i avisspalter i dag.

Og hans medfølelse sindelag kommer i højeste grad guddommeligt til orde med udtalelsen:

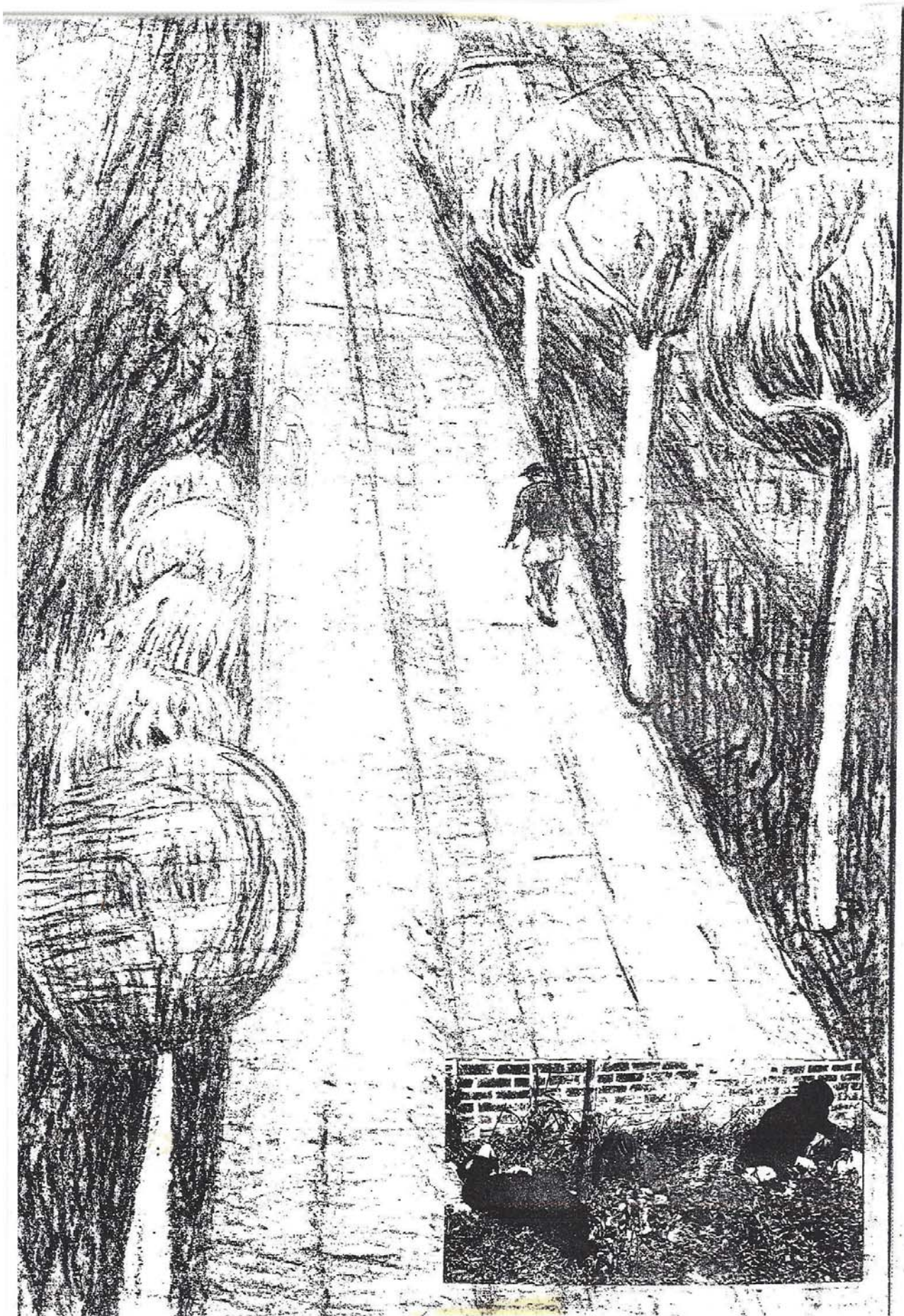
"Kan man måle lidelse? Man minder ustandseligt de kristne om, at Jesus led hårdest. Det er ikke rigtigt. Det værste er at være afvist som menneske og som folk. Det værste er at være udelukket af samfundet. Aldrig burde et barn eller nogen kvinde eller mand høre, at de har ingen fremtid har og blot er til overs."

(fortsættes side 14 – tegning – og side 15)

¹ En, for hvem det er et stort formål i sig selv at komme i aviser, radio og på TV-skærme.

² Denne optræden er omtalt på siderne 197 til 205 i bogen "Abbé Pierre og Klunserne i Paris", af Boris Simon, Abbé Pierres Klunseres Forlag 1974.

³ ISBN-nr. 2227475323, udsendt i 1994 – ikke oversat til dansk.

I 1966 går lejrdeltagerne – jf. artiklen i nr. 107
- tur i byen ved Loire-floden
(foto: Kirsten Skovbo)

- På side 14 er bragt en tegning af Kirsten Skovbo med titlen *Den ensomme vandrer*.

Kulturer er så forskellige

Fordi klunserne i 1966 kendte til, at min veninde og jeg kunne tegne, bad man os om at lave en stor plakat som skulle skildre nøden i verden. Vi gik i tænkeboks og tegnede derefter en familie, der er sat på gaden med alt deres indbo, tøj, gryder osv, hvor deres børn står og ser betuttet til. Ude i siden ses en herre i jakkesæt stå nonchalant med det ene ben over kors, imens han udtaler (*i en taleboble*): "Tja, men de er jo selv ude om det"!

Dette er jo vor danske form for bidende ironi, men sådan forstås den ikke af franskmænd. I hvert

fald får Jules tårer i sine øjne og ophidset spørger han os: "Hvad mener I, det er da ikke altid folks egen skyld, at de bliver smidt ud af deres bolig!"

Vi forstår nu, at han ikke fatter ironien, sarkasmen, som vi danskere er så vant til at anvende, samt ofte misbruge! Vi må i hast tilkalde en tolk, for at få ham til at forstå, at vi IKKE mener det vi skrev! Men det var ikke spor let! Vi var ikke særlig stolte eller glade bagefter, for vi havde ikke taget højde for at kulturer er så forskellige. Unge og umodne som vi var.

Jules Joffrin Carpentier, som var leder af den lejr, Kirsten Skovbo deltog i i 1966, var en trofast ven og arbejdskammerat for Abbé Pierre gennem mere end et halvt århundrede. Han er begravet sammen med Abbé Pierre og en række andre, som var med gennem en årrække, på kirkegården i landsbyen Esteville nord for Rouen i Normandiet. "Chiffonnier d'Emmaüs" betyder "Klunser i Emmaus", og ud for hver arbejdskammerat står tre årstal: Fødselsår, året for ankomst til Emmaus samt dødsår
(foto: Jørgen Olsen)

afsender: Genvej til Udvikling, Skovvej 24, 9510 Arden.

B

